

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา
(OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS, JAKARTA)

ความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประจำเดือนพฤศจิกายน 2567

ข้าว 2.9 ล้านตัน ถึงอินโดนีเซียตุลาคม 2567

เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2567 ในที่ประชุมรับฟังความคิดเห็นร่วมกับคณะกรรมการชุดที่ 4 ของสภาผู้แทนราษฎรของอินโดนีเซีย (Komisi IV) ณ อาคารรัฐสภา นาย Wahyu Suparyono กรรมการผู้จัดการใหญ่หน่วยงาน Bulog ได้รายงานยอดการนำเข้าข้าวของอินโดนีเซีย จนถึงเดือนตุลาคม 2567 อยู่ที่ 2.9 ล้านตัน ซึ่งเป็นข้าวจากไทย 1.04 ล้านตัน เวียดนาม 1.02 ล้านตัน เมียนมา 451,468 ตัน ปากีสถาน 388,675 ตัน และกัมพูชา 22,500 ตัน ตามลำดับ ข้าวนำเข้าเหล่านี้ได้รับการจัดหาผ่านกระบวนการประมูลอย่างเป็นทางการ ในขณะที่การมอบหมายภารกิจการนำเข้าข้าวของหน่วยงาน Bulog สำหรับปี 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 3.6 ล้านตัน ซึ่งคาดว่าจะช่วยเสริมความมั่นคงด้านอาหารและเสถียรภาพราคาข้าวในอินโดนีเซีย

นาย Wahyu ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ข้าวนำเข้ากว่า 2.9 ล้านตันในปี 2567 เป็นการรวมกัน (Combination) ระหว่างข้าวที่ได้รับมอบหมายในปี 2567 จำนวน 3.6 ล้านตัน และ ข้าวค้างส่ง (Carry over) จากปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ ยังมีข้าวนำเข้าอีกประมาณ 1 ล้านตัน ที่จะมาถึงภายในสิ้นปีนี้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของ นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหารได้กล่าวระหว่างการตรวจสอบคลังข้าวของหน่วยงาน Bulog เขต Sunter Timur กรุงจาการ์ตาเหนือ โดยระบุว่า ข้าวนำเข้าดังกล่าวจะมีอีก 1 ล้านตัน ซึ่งในจำนวนนี้ 150,000 ตันกำลังจะเดินทางมาถึงอินโดนีเซีย ขณะที่ส่วนที่เหลืออีก 850,000 ตัน รัฐบาลจะเร่งดำเนินการนำเข้าให้เสร็จสิ้น ภายในสิ้นปี 2567 นี้ ข้าวที่นำเข้าจะถูกนำไปเสริมสร้างสต็อกสำรองข้าวของรัฐบาล (Government Rice Reserves: CBP) ซึ่งตั้งเป้าสำรองไว้ที่ 2 ล้านตันภายในสิ้นปีนี้

ที่มา: สำนักข่าว CNN Indonesia วันที่ 5 พฤศจิกายน 2567

หมายเหตุ

คณะกรรมการชุดที่ 4 ของสภาผู้แทนราษฎรของอินโดนีเซีย (DPR) หรือ Komisi IV มีหน้าที่หลักในการดูแลด้านเกษตรกรรม อาหาร ป่าไม้และประมง ซึ่งรวมถึงการพิจารณานโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับด้านเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการพัฒนาเกษตรกรรมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ

รณว. กิจการทางทะเลฯ เสนอแผนงาน มุ่งเสริมสร้างความยั่งยืนภาคประมง

เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2567 นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้แถลงโครงการสำคัญของ KKP สำหรับปี 2568 ต่อที่ประชุมรับฟังความคิดเห็นร่วมกับคณะกรรมการชุดที่ 4 ของสภาผู้แทนราษฎร (Komisi IV) ระบุว่างบประมาณที่ได้รับการจัดสรรในปี 2568 จำนวน 6.22 ล้านล้านบาท จะถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนหลัก โดยส่วนแรกกว่าครึ่งของงบประมาณจะถูกใช้เป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและพัฒนากำลังคนของหน่วยงาน ขณะที่ส่วนที่เหลือจำนวน 3.31 ล้านล้านบาท จะถูกนำไปใช้ในการดำเนินโครงการสำคัญที่มุ่งเน้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ การลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ (GINI Coefficient) การลดระดับความยากจน และการพัฒนาอัตรากำลังเปลี่ยนของชาวประมง ซึ่งโครงการเหล่านี้ยืนยันถึงเป้าหมายสำคัญของรัฐบาลในการส่งเสริมเศรษฐกิจของชุมชนประมง พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของชาวประมงให้ดียิ่งขึ้นในปี 2568 โดยเฉพาะในบริบทที่การพัฒนาภาคทะเลและประมงถือเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ

รณว. Trenggono เปิดเผยว่าแผนงานของ KKP สำหรับปี 2568 ได้กำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPI) ที่สำคัญ ครอบคลุมเป้าหมายเชิงกลยุทธ์หลายประการ ได้แก่ การผลิตสินค้าประมงจำนวน 24.58 ล้านตัน การรักษาอัตรากำลังเปลี่ยนของชาวประมงให้อยู่ในช่วงระหว่าง 105-108 การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ภาคการประมงที่ร้อยละ 4-6 มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมง 6,250 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และการผลิตเกลือ จำนวน 2.25 ล้านตัน นอกจากนี้ ยังมีเป้าหมายในการขยายพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเลให้ครอบคลุม 30 ล้านเฮกตาร์ การยกระดับดัชนีการปฏิบัติตามกฎระเบียบของผู้ประกอบการธุรกิจทางทะเลและประมงให้อยู่ที่ร้อยละ 82 การสนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาด้านการศึกษาและฝึกอบรมด้านกิจการทางทะเลและประมงมีการจ้างงานในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมในสัดส่วนร้อยละ 75 และการเพิ่มผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมงที่ได้มาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัยให้ถึงร้อยละ 70 แสดงถึงความมุ่งมั่นของ KKP ในการสนับสนุนวิสัยทัศน์ Golden Indonesia 2045 (อินโดนีเซียรุ่งเรือง 2588) และการกิจของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งวางรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการก้าวเข้าสู่ความรุ่งเรืองในอนาคต

ขณะเดียวกัน นาง Siti Hediati Soeharto ประธาน Komisi IV ได้แสดงความเห็นต่อคำชี้แจงของนาย Trenggono เกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณจำนวน 6.2 ล้านล้านบาท พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการเพิ่มงบประมาณแก่ KKP เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและประมงอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งได้เรียกร้องให้ KKP จัดทำแผนงานประจำปี 2568 ที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล โดยมุ่งเน้นการสนับสนุนวิสัยทัศน์และพันธกิจของประธานาธิบดีในการบรรลุเป้าหมายความพอเพียงด้านอาหารและการส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน ทั้งนี้ แผนงานประจำปีดังกล่าวควรให้ความสำคัญกับโครงการและกิจกรรมที่ส่งผลโดยตรงต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตและสวัสดิภาพของชาวประมง ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เกษตรกรผู้ทำนาเกลือ ผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประมง รวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจประมงในทุกภูมิภาคของประเทศ โดยต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการเฉพาะของแต่ละพื้นที่ เพื่อให้สามารถพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนในระดับท้องถิ่นได้อย่างสมดุลและยั่งยืน

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 6 พฤศจิกายน 2567

ไตรมาส 3/2567 เศรษฐกิจอินโดนีเซียขยายตัว 4.95 มั่นใจเกินร้อยละ 5

เศรษฐกิจอินโดนีเซียในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 4.95 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.5 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และขยายตัวร้อยละ 5.03 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า การเติบโตในเชิงบวกนี้เกิดขึ้นท่ามกลางความท้าทายระดับโลก เช่น ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitical tensions) และการแยกตัวของภูมิรัฐศาสตร์ (Geo-economic fragmentation) รวมถึงการคาดการณ์การเติบโตของเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มอยู่ที่ร้อยละ 3.2 ในปี 2567 และ 2568 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในอดีต นาย Airlangga Hartarto รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจเปิดเผยว่า การขยายตัวในไตรมาสที่ 3 มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากไม่มีการกระตุ้นจากกิจกรรมพิเศษ เช่น วันหยุดเฉลิมฉลองทางศาสนา และการจัดงานเทศกาล อย่างไรก็ตาม รมว. Airlangga ยังคงมั่นใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในไตรมาสที่ 4 โดยคาดว่าเศรษฐกิจจะบรรลุเป้าหมายการเติบโตร้อยละ 5 ตามที่รัฐบาลตั้งเป้าไว้สำหรับปี 2567 นอกจากนี้ อัตราเงินเฟ้อของอินโดนีเซียยังคงอยู่ในระดับที่ควบคุมได้ที่ร้อยละ 1.71 ในเดือนตุลาคม 2567 ซึ่งตั้งเป้าไว้ร้อยละ 2.5 ขณะที่อัตราส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ของประเทศอยู่ที่ร้อยละ 39.4 ในเดือนมิถุนายน 2567 ผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซียยังคงแข็งแกร่ง มีอัตราขยายตัวถึงร้อยละ 4.95 เมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้วหรือกำลังพัฒนา เช่น สิงคโปร์ ร้อยละ 4.1 ซาอุดีอาระเบีย ร้อยละ 2.8 และเม็กซิโก ร้อยละ 1.5

การเติบโตของเศรษฐกิจอินโดนีเซียในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 แสดงให้เห็นถึงการขยายตัวในเชิงบวกทั้งในด้านการใช้จ่ายและภาคธุรกิจ โดยได้รับการขับเคลื่อนจากการบริโภคภาคครัวเรือนที่แข็งแกร่ง ขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 4.91 และสนับสนุนการเติบโตโดยรวมที่ร้อยละ 2.55 โดยเฉพาะจากการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในภาคการบริการและร้านอาหาร ขณะเดียวกัน การลงทุนทั้งจากภาคเอกชนและภาครัฐขยายตัวร้อยละ 5.15 สะท้อนถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง ทุกภาคส่วนมีการเติบโตในเชิงบวก ภาคการขนส่งและคลังสินค้ามีการเติบโตสูงถึงร้อยละ 8.64 โดยได้รับการสนับสนุนจากปริมาณผู้โดยสารและการขนส่งสินค้าที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ภาคอาหารและเครื่องดื่มเติบโตร้อยละ 8.33 ได้รับแรงผลักดันจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น และกิจกรรมระดับนานาชาติ เช่น Moto GP Mandalika การเติบโตทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นในทุกภูมิภาค โดยภูมิภาคชวา กาลิมันตัน บาหลี และหมู่เกาะซุนดาเล็กมีการขยายตัวที่แข็งแกร่งที่สุด เมื่อเทียบกับเกาะสุมาตรา สุลาเวสี และมาลุกู-ปาปัว ซึ่งมีการชะลอตัวเล็กน้อย นอกจากนี้ คุณภาพของการเติบโตทางเศรษฐกิจยังเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น 4.79 ล้านคน ทำให้จำนวนผู้มีงานทำรวมทั้งสิ้น 144.64 ล้านคน และอัตราการว่างงานลดลง 0.39 ล้านคน เหลือ 7.47 ล้านคน โดยสัดส่วนแรงงานในระบบเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 42.05 จากร้อยละ 40.89 เมื่อเดือนสิงหาคม 2566 ซึ่งส่วนใหญ่มาจากการเพิ่มขึ้นของแรงงานในสถานะลูกจ้างร้อยละ 3.44 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

รัฐบาลได้เตรียมกลยุทธ์เร่งการเติบโตในไตรมาสที่ 4 มุ่งรักษากำลังซื้อและกระตุ้นการบริโภค ด้วยมาตรการขยายแรงจูงใจทางการเงิน อาทิ การลดภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value-Added Tax Borne by the Government: VAT DTP) และภาษีการขายสินค้าฟุ่มเฟือย (Luxury Goods Sales Tax Borne by the Government: PPnBM DTP) ในภาคอสังหาริมทรัพย์และยานยนต์ พร้อมทั้งเพิ่มโควตาโครงการสนับสนุนสภาพคล่องด้านการจัดหาที่อยู่อาศัย (FLPP) เพื่อขยายจำนวนครัวเรือนที่สามารถเข้าถึงโครงการดังกล่าว นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนเกษตรกรและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSMEs) ด้วยโครงการสินเชื่อที่รัฐบาลจัดตั้ง (KUR) รวมทั้งการเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าภายในประเทศด้วยการแปรรูป ผ่านการพัฒนาปลายน้ำสินค้าโภคภัณฑ์ การส่งเสริมความสามารถในการแข่งขัน โดยการพัฒนาโครงการเชิงยุทธศาสตร์แห่งชาติ รวมถึงการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมและเขตเศรษฐกิจพิเศษ ตลอดจนมาตรการยกเว้นภาษีภายใต้กระทรวงการคลัง (PMK) ฉบับที่ 69 ปี 2024 เพื่อส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ที่มา: ekon.go.id วันที่ 6 พฤศจิกายน 2567

หมายเหตุ:

ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ (GEOPOLITICAL TENSIONS) หมายถึง สถานการณ์ที่เกิดความขัดแย้งหรือความตึงเครียดระหว่างประเทศหรือภูมิภาคต่างๆ ซึ่งมีสาเหตุมาจากปัจจัยทางการเมือง เศรษฐกิจ หรือความแตกต่างด้านอำนาจในระดับโลกและภูมิภาค ปัญหาดังกล่าวมักเกี่ยวข้องกับการแข่งขันอำนาจ การขัดแย้งในเรื่องอธิปไตย หรือผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกัน ได้แก่การขัดแย้งในเรื่องดินแดน เช่น การพิพาทในทะเลจีนใต้ การเผชิญหน้าทางทหารระหว่างประเทศมหาอำนาจ ความขัดแย้งในด้านการค้าและเศรษฐกิจที่เกิดจากการใช้มาตรการคว่ำบาตรหรือสงครามการค้า และปัญหาด้านความมั่นคงและอิทธิพลทางการทหารในภูมิภาคต่างๆ

การแตกแยกทางเศรษฐกิจโลก “GEO-ECONOMIC FRAGMENTATION” หมายถึง กระบวนการที่เศรษฐกิจของประเทศหรือภูมิภาคต่างๆ แยกออกจากกันหรือมีการแบ่งแยกกันทางเศรษฐกิจ อาจเกิดจากปัจจัยทางการเมือง การค้าระหว่างประเทศ หรือการเปลี่ยนแปลงของนโยบายเศรษฐกิจที่ทำให้ภูมิภาคหรือประเทศต่างๆ ไม่สามารถพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันได้เหมือนก่อน เช่น การใช้มาตรการคว่ำบาตร การปิดกั้นการค้า หรือการสร้างพันธมิตรทางเศรษฐกิจที่แยกกันออกไป

อินโดนีเซียร่วมมืออาเซียนด้านชีวสารสนเทศ รับมือภัยคุกคามด้านสุขภาพในอนาคต

การรับมือกับความท้าทายจากภัยคุกคามจากโรคระบาดและโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนทั้งในระดับโลกและระดับชาติ รัฐบาลอินโดนีเซียโดยกระทรวงเกษตรได้ร่วมมือกับองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และหน่วยงานเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศแห่งสหรัฐอเมริกา (USAID) ในการเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์และห้องปฏิบัติการด้านชีวสารสนเทศ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีทางโมเลกุลในการวิเคราะห์เบื้องต้นเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการรับมือภัยคุกคามจากโรคระบาดในอนาคต ซึ่งอินโดนีเซียเป็นเจ้าภาพจัดการฝึกอบรมและการประชุมเชิงปฏิบัติการชีวสารสนเทศศาสตร์อาเซียน ระหว่างวันที่ 6 - 8 พฤศจิกายน 2567 โดยมีเจ้าหน้าที่จากห้องปฏิบัติการและตัวแทนอาเซียน 9 ประเทศ รวมทั้งตัวแทนจากภาครัฐ นักวิชาการ และภาคเอกชนของอินโดนีเซีย เข้าร่วมการวิเคราะห์ชีวสารสนเทศศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจข้อมูลทางชีวภาพของเชื้อโรคในสัตว์ พืช และมนุษย์ โดยช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการติดตามและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคด้วยการให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะและพลวัตของเชื้อโรคที่แพร่ระบาดในระบบนิเวศต่างๆ

การประชุมเชิงปฏิบัติการชีวสารสนเทศศาสตร์อาเซียนจัดขึ้นต่อเนื่องจากความสำเร็จของการประชุมในปี 2565 และ 2566 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะชีวสารสนเทศศาสตร์เน้นที่โรคไข้หวัดนกและไข้สุกเร่แอฟริกัน (ASF) เป้าหมายหลักคือการพัฒนาขีดความสามารถของห้องปฏิบัติการสัตว์แพทย์ในภูมิภาคอาเซียน ห้องปฏิบัติการคณะสัตวแพทย์ในสถาบันการศึกษา และห้องปฏิบัติการของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมสัตว์ปีก รวมถึงห้องปฏิบัติการด้านสาธารณสุขในอินโดนีเซีย อีกทั้งยังเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายชีวสารสนเทศที่เข้มแข็งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีศูนย์กิจการสัตวแพทย์วาเตส (Wates Center for Veterinary Affairs: BBVET) ทำหน้าที่เป็นศูนย์อ้างอิงระดับภูมิภาคอาเซียนในด้านชีวสารสนเทศทางสัตวแพทย์ ด้วยการวิเคราะห์การวินิจฉัยระดับโมเลกุลและความสามารถทางชีวสารสนเทศระดับสูง นอกจากนี้ยังได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญจากศูนย์เตรียมความพร้อมโรคแห่งออสเตรเลีย (Australian Centre for Disease Preparedness: ACDP) สถาบันปาสเตอร์แห่งกัมพูชา (Institut Pasteur du Cambodge) และ FAO

นาย Imron Suandy ผู้อำนวยการด้านสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ได้ให้ข้อมูลว่า ประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงที่จะเสริมสร้างเครือข่ายและกลไกความร่วมมือระดับภูมิภาค เพื่อเตรียมการป้องกัน การตรวจจับโรคตั้งแต่ระยะเริ่มต้น (Early Detection) และการตอบสนอง ต่อโรคที่สามารถแพร่ระบาดจากสัตว์สู่คน การประชุมเชิงปฏิบัติการนี้แสดงถึงความมุ่งมั่นของ อินโดนีเซียในการเสริมสร้างขีดความสามารถและการเชื่อมโยงระหว่างห้องปฏิบัติการด้าน สุขภาพสัตว์และสาธารณสุขในภูมิภาค นอกจากนี้ ยังเป็นการยืนยันบทบาทความเป็นผู้นำของ อินโดนีเซียในฐานะศูนย์กลางอ้างอิงชีวสารสนเทศทางสัตวแพทย์ระดับภูมิภาคอาเซียน ขณะที่ นาย Rajendra Aryal ผู้แทน FAO ประจำอินโดนีเซียและติมอร์-เลสเต ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญ ในวงกว้างของโครงการริเริ่มนี้ โดยกล่าวว่า การสานต่อการประชุมเชิงปฏิบัติการนี้ตั้งแต่ปี 2565 สะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือที่สำคัญของ One Health ซึ่งช่วยเพิ่มขีดความสามารถด้านทรัพยากร มนุษย์และห้องปฏิบัติการในด้านชีวสารสนเทศศาสตร์ และส่วนโดยตรงต่อการดำเนินงานระดับโลก ความมั่นคงด้านสุขภาพไม่เพียงแต่ช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าร่วมกันในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เท่านั้น แต่ยังเสริมสร้างความแข็งแกร่งของภูมิภาคในการรับมือกับภัยคุกคามจากโรคร้ายในอนาคต อีกด้วย

ขณะเดียวกัน Dr. Sara Heydari รองผู้อำนวยการสำนักงานสาธารณสุขของ USAID ประจำ อินโดนีเซีย กล่าวเสริมว่า การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่เป็นนวัตกรรมของ One Health และ การแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกัน เครือข่ายห้องปฏิบัติการระดับชาติและอาเซียนจะช่วยเพิ่มขีด ความสามารถด้านชีวสารสนเทศ โดย USAID สนับสนุนความพยายามในการปรับปรุงการตรวจหา โรคและระยะเวลาในการตอบสนองต่อโรค ซึ่งจะช่วยเตรียมพร้อมสำหรับการระบาดครั้งใหญ่ได้ ดียิ่งขึ้น ตั้งแต่ปี 2549 รัฐบาลอินโดนีเซียได้ร่วมมือกับ FAO และได้รับการสนับสนุนจาก USAID ในการเสริมสร้างขีดความสามารถของห้องปฏิบัติการในด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ การประกัน คุณภาพ และการบริหารความเสี่ยง ความร่วมมือนี้ช่วยให้อินโดนีเซียมีความก้าวหน้าอย่างมาก ในภาคส่วนสุขภาพสัตว์ ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมโอกาสในการร่วมมือในวงกว้างในการพัฒนา ความมั่นคงด้านสุขภาพทั่วโลก

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2567

อินโดนีเซียเดินหน้านโยบายยกเลิกหนี้ สนับสนุนเกษตรกรและธุรกิจ MSMEs

เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2567 รัฐบาลอินโดนีเซียได้ประกาศใช้ข้อบังคับของรัฐบาล (Government Regulation: PP) ฉบับที่ 47 ปี 2024 ว่าด้วยการยกเลิกหนี้ที่ไม่สามารถชำระได้ สำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSMEs) ในภาคการเกษตร การปลูกพืช การปศุสัตว์ และการประมง รวมถึง MSMEs อื่นๆ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและ MSMEs ที่ประสบปัญหาการชำระหนี้ที่ได้รับความเสียหายจากแมลงศัตรูพืชและสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย นาย Alex Chandra ประธานสมาคมหัวหอมแดงอินโดนีเซีย ได้แสดงความชื่นชมนโยบายนี้ โดยเฉพาะการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกหัวหอมที่ประสบปัญหาหนี้สินจากธนาคาร ซึ่งที่ผ่านมาเกษตรกรหลายรายประสบความยากลำบากเมื่อไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้และเผชิญกับข้อจำกัดในการขอสินเชื่อจากธนาคาร นโยบายนี้จึงถือเป็นก้าวสำคัญที่ช่วยฟื้นฟูภาวะทางการเงินของเกษตรกร และช่วยให้สามารถกลับมาดำเนินกิจกรรมทางการเกษตรได้อีกครั้ง พร้อมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจมากขึ้นในอนาคต

นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรระบุว่า รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะติดตามและดูแลการดำเนินนโยบายการยกเลิกหนี้สำหรับเกษตรกรและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSMEs) ให้เป็นไปอย่างราบรื่น เน้นความสำคัญกับกลุ่มเกษตรกร เพื่อให้การบรรเทาหนี้สามารถช่วยเหลือได้อย่างแท้จริง นโยบายนี้ได้รับการยกย่องที่แสดงถึงความตั้งใจและความมุ่งมั่นของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ในการส่งเสริมภาคการเกษตรและ MSMEs ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน โดยมีเป้าหมายช่วยให้เกษตรกรและ MSMEs ฟื้นตัวจากภาระหนี้สินและสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ประธานาธิบดี Prabowo ได้สั่งการให้ทุกกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการตามกฎหมายระเบียบทางเทคนิคอย่างเร่งด่วน เพื่อให้เกษตรกรและ MSMEs ทั่วประเทศได้รับประโยชน์จากนโยบายยกเลิกหนี้อย่างทั่วถึงและทันที่

ที่มา: กระทรวงเกษตร วันที่ 7 พฤศจิกายน 2567

ผลิตภัณฑ์ฮาลาลได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น ขยายตลาดสู่กลุ่มผู้บริโภคทั่วโลก ไม่จำกัดเฉพาะประเทศมุสลิม

ในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ผลิตภัณฑ์ฮาลาลได้รับความนิยมจากผู้บริโภคทั่วโลกเพิ่มขึ้น ไม่เพียงแต่ในตลาดมุสลิม แต่กระแสผลิตภัณฑ์ฮาลาลยังขยายตัวอย่างรวดเร็วและดึงดูดผู้บริโภคหลากหลายกลุ่ม รวมถึงผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม ซึ่งเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของคุณภาพความปลอดภัย และมาตรฐานทางจริยธรรมในผลิตภัณฑ์ที่บริโภค แนวโน้มที่เพิ่มขึ้นนี้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติของผู้บริโภคทั่วโลกที่ให้ความสำคัญกับความโปร่งใส ความยั่งยืน และความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นในการตัดสินใจซื้อ โดยผลิตภัณฑ์ฮาลาลในปัจจุบันไม่เพียงแต่เป็นทางเลือกทางศาสนา แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของความไว้วางใจและคุณภาพในระดับสากลอีกด้วย

ในปี 2567 เว็บไซต์ World Population Review (WPR) คาดการณ์ว่าประชากรชาวมุสลิมทั่วโลกจะมีกว่า 2,000 ล้านคน ตามรายงาน State of the Global Islamic Economy (SGIE) 2566/2567 ระบุว่า ในปี 2565 การบริโภคฮาลาลในทุกภาคส่วน อาทิ อาหาร ยา เครื่องสำอาง แฟชั่น การท่องเที่ยวและการพักผ่อน มีมูลค่าถึง 2.29 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ นอกจากนี้ คาดว่าสินทรัพย์ทางการเงินของอิสลามจะสูงถึง 3.96 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2564/2565 เพิ่มขึ้นร้อยละ 17 จาก 3.37 ล้านล้านเหรียญสหรัฐในปี 2563/2564

รายงานของ SGIE ยังระบุว่า การนำเข้าผลิตภัณฑ์ฮาลาลจากประเทศสมาชิกองค์การความร่วมมืออิสลาม (Organization of Islamic Cooperation: OIC) ซึ่งรวมถึงภาคส่วนฮาลาลของอาหารและเครื่องดื่ม แฟชั่น ยา และเครื่องสำอาง มีมูลค่าถึง 359,000 ล้านเหรียญสหรัฐในปี 2565 และคาดว่าตัวเลขนี้จะเติบโตที่อัตราเฉลี่ยต่อปีแบบทบต้น (Compound Annual Growth Rate: CAGR) ที่ร้อยละ 7.6 เป็น 492,000 ล้านเหรียญสหรัฐในปี 2570 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าความต้องการผลิตภัณฑ์ฮาลาลไม่เพียงแต่เพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่ยังขยายไปสู่กลุ่มตลาดต่างๆ ความต้องการที่เพิ่มขึ้นนี้เปิดโอกาสให้อินโดนีเซียวางตำแหน่งตัวเองเป็นศูนย์กลางระดับโลกสำหรับเศรษฐกิจฮาลาล โดยได้รับการสนับสนุนจากความคิดริเริ่มที่แข็งแกร่งของรัฐบาล รวมถึงการรับรองฮาลาลภาคบังคับตั้งแต่วันที่ 18 ตุลาคม 2567 เพื่อเพิ่มความมั่นใจของผู้บริโภคและการเข้าถึงตลาดในอนาคต

ที่มา: antaranews.com วันที่ 7 พฤศจิกายน 2567

กระทรวงเกษตรและกระทรวงโยธาธิการฯ ร่วมผลักดันการบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร

เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2567 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และนาย Doddy Hanggodo รัฐมนตรีว่าการกระทรวงโยธาธิการและการเคหะ (Minister of Public Works and Housing: PU) ได้ลงนามในข้อตกลงความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารในประเทศ ด้วยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทานและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายหลักของรัฐบาลประธานาธิบดี Prabowo Subianto โดยทั้งสองฝ่ายจะมุ่งเน้นการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตอาหารในประเทศ ครอบคลุมถึงการประสานงานในหลายด้าน เช่น การจัดสรรงบประมาณ การจัดการชลประทาน การสร้างแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกระทรวง ทั้งนี้ การร่วมมือในครั้งนี้ถือเป็นก้าวสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารในประเทศ และยืนยันถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลอินโดนีเซียในการบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านอาหารในระยะยาว

รณว. Amran กล่าวว่า การร่วมมือระหว่างสองกระทรวงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเผชิญกับความท้าทายด้านความมั่นคงทางอาหาร โดยกระทรวงเกษตรมีแผนที่จะเพิ่มดัชนีการเพาะปลูก โดยเฉพาะในพื้นที่ปลูกข้าวน้ำฝนจากการปลูกครั้งเดียวเป็น 2-3 ครั้งต่อฤดูกาล ซึ่งหากประสบความสำเร็จจะสามารถเพิ่มผลผลิตข้าวได้ถึง 5 ล้านตันจากการเพาะปลูกบนพื้นที่ 1 ล้านเฮกตาร์ นอกจากนี้ รณว. Amran ยังเน้นย้ำถึงความสำคัญของการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน โดยกระทรวงเกษตรจะให้การสนับสนุนด้านเทคนิคและทรัพยากรต่างๆ เช่น เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย และเครื่องจักรกลการเกษตร ขณะเดียวกัน กระทรวงโยธาธิการและการเคหะจะมีบทบาทสำคัญในการจัดหาพื้นที่เพียงพอ ผ่านการสร้างและจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทาน เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากน้ำที่มีอยู่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรยังมีหน่วยงานอื่นๆ ที่มีบทบาทสำคัญ เช่น หน่วยงานส่งเสริมการเกษตรและทรัพยากรมนุษย์ด้านการเกษตร (Agricultural Extension and Human Resources Agency) ซึ่งมีหน้าที่ให้ความรู้และจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและประสิทธิภาพในการทำงานให้กับเกษตรกร รวมถึงกรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเกษตร (Directorate General of Agricultural Infrastructure and Facilities) ที่จะให้ความช่วยเหลือด้านเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิต และ กรมพืชเศรษฐกิจ (Directorate General of Food Crops) ซึ่งรับผิดชอบในการจัดหาเมล็ดพันธุ์ ทั้งสามหน่วยงานมุ่งเน้นการดำเนินงานตามบทบาทของตนเองภายใต้กรอบงานที่กว้างขึ้น รมว. Amran หวังว่า กระทรวงโยธาธิการและการเคหะจะเป็นพันธมิตรที่แข็งแกร่งในการสนับสนุนความต้องการด้านชลประทาน เพื่อให้การดำเนินโครงการมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ขณะเดียวกัน รมว. Doddy กล่าวเสริมว่า กระทรวงเกษตรและกระทรวงโยธาธิการและการเคหะจะจัดตั้งทีมร่วมที่ประกอบด้วยสำนักงานเขตแม่น้ำ (River Region Office: BWS) ภายใต้กระทรวงโยธาธิการและการเคหะมีหน้าที่ดูแลและจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่แม่น้ำต่างๆ เพื่อให้การจัดการน้ำในลุ่มน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถใช้น้ำในกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ การดำเนินแต่ละโครงการจะต้องสอดคล้องกันตั้งแต่การวางแผนจนถึงการปฏิบัติจริง กระทรวงโยธาธิการและการเคหะพร้อมให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่เพื่อบรรลุเป้าหมายด้านความมั่นคงด้านอาหาร และยืนยันว่าจะปรับงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร โดยมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากเขื่อนและระบบชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการผลิตข้าวและการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ทั้งสองกระทรวงจะร่วมกันมือกันในการกำหนดพื้นที่เป้าหมายและปรับแผนโครงการให้สอดคล้องกันเพื่อบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพผล

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 10 พฤศจิกายน 2567

ศุลกากรอำนวยความสะดวกส่งออกยางแปรรูปกว่า 2,400 ล้านบาท

เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2567 บริษัท PT. New Kalbar Processors (NKP) ได้ส่งออกผลิตภัณฑ์ยางแปรรูป (Crumb Rubber) จำนวน 83.5 ตัน มูลค่า 154,384 เหรียญสหรัฐ (ประมาณ 2,400 ล้านบาท) ไปยังประเทศญี่ปุ่น ณ ท่าเรือ Dwikora เมือง Pontianak จังหวัดกาลีมันตันตะวันตก โดยได้รับสิทธิประโยชน์จากโครงการ Kemudahan Impor Tujuan Ekspor (KITE) Pembebasan <Import Facility for Export Purposes (KITE) Exemption> ซึ่งเป็นมาตรการส่งเสริมการส่งออกของกรมศุลกากร อินโดนีเซียตามกฎหมายกระทรวงการคลัง (Peraturan Menteri Keuangan: PMK) เลขที่ 149/PMK.04/2022 ว่าด้วยการยกเว้นภาษีนำเข้าและการไม่เก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยในการนำเข้าสินค้าและวัสดุที่นำมาผลิต ประกอบ หรือติดตั้งกับสินค้าอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งออก (Exemption from Import Duty and Non-Collection of Value Added Tax or Value Added Tax and Sales Tax on Luxury Goods on the Import of Goods and Materials to be processed, Assembled, or Installed on other Goods for the purpose of export)

นาง Minah Sehan ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการบริษัท NKP ได้แสดงความขอบคุณกรมศุลกากรสำหรับการให้สิทธิประโยชน์จากโครงการ KITE Pembebasan ซึ่งช่วยลดภาระต้นทุนการนำเข้าวัตถุดิบ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ยางแปรรูปจากอินโดนีเซียในตลาดโลก โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าทางการเกษตรและอุตสาหกรรมที่มีการผลิตและส่งออกในปริมาณสูง เช่น ยางพารา หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปต่างๆ ขณะเดียวกัน นาย Beni Novri หัวหน้าฝ่ายอำนวยความสะดวกศุลกากรและสรรพสามิต (Head of Customs and Excise Facilities) สำนักงานศุลกากร จ.กาลีมันตันตะวันตก ได้แสดงความยินดีกับความสำเร็จของบริษัท NKP ในการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติ SIR-20 โดยกล่าวว่า การส่งออกครั้งนี้แสดงถึงการสนับสนุนที่ชัดเจนจากรัฐบาลในการส่งเสริมภาคการส่งออกผ่านมาตรการของกรมศุลกากร และยังช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของสินค้าเกษตรสำคัญที่มีบทบาททางเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย และยืนยันถึงความสามารถของประเทศในการรักษาตำแหน่งผู้ผลิตยางอันดับสองของโลก อีกทั้งยังเป็นการสนับสนุนการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าส่งออกของอินโดนีเซียในตลาดโลกต่อไป

PRABOWO ตั้งเป้าค่าเงินรูเปย์ที่ 5,000 ต่อเหรียญสหรัฐ เดินหน้าผลักดันแปรรูปสินค้าศักยภาพ 6 รายการ

นาย Prabowo Subianto ประธานาธิบดีสาธารณรัฐอินโดนีเซียตั้งเป้าสร้างเสถียรภาพของค่าเงินรูเปย์ให้แข็งค่าอยู่ที่ 5,000 รูเปย์ต่อเหรียญสหรัฐ โดยรัฐบาลจะมุ่งเน้นการส่งเสริม 6 สินค้าเชิงกลยุทธ์ในโครงการแปรรูปสินค้าเกษตรในภาคปลายน้ำ (Agricultural downstream processing program) ซึ่งประกอบด้วย **มะพร้าว กานพลู น้ำมันปาล์ม พริกไทย โกโก้ และกาแฟ** เพื่อเพิ่มมูลค่าและขยายโอกาสทางเศรษฐกิจผ่านกระบวนการแปรรูปที่สามารถยกระดับราคาผลิตภัณฑ์ได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า อินโดนีเซียมีศักยภาพในการส่งออกสินค้าทั้ง 6 รายการนี้ โดยคาดว่าจะมูลค่าการส่งออกจะสูงถึง 600 ล้านล้านรูเปย์ การแปรรูปชั้นปลายน้ำจะสามารถเพิ่มมูลค่าของสินค้าเหล่านี้ได้ถึง 20 เท่า ส่งผลให้การส่งออกผลิตภัณฑ์แปรรูปมีมูลค่ารวมสูงถึง 12,000 ล้านล้านรูเปย์ ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของประเทศในระยะ 5-10 ปีข้างหน้า นอกจากนี้ ยังหวังว่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ดังกล่าวยังจะช่วยเพิ่มรายได้และเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับค่าเงินรูเปย์ จนสามารถทำให้รูเปย์แข็งค่าถึงระดับ 5,000 รูเปย์ต่อเหรียญสหรัฐ ตามเป้าหมายที่ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ตั้งไว้

ที่มา: rri.co.id วันที่ 13 พฤศจิกายน 2567

อุตสาหกรรมแปรรูปปรับซื้อน้ำนมจากเกษตรกรท้องถิ่น มุ่งลดการนำเข้า

เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2567 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ได้เดินทางไปเข้าร่วมกิจกรรม “โครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตน้ำนมภายในประเทศ” (Domestic Fresh Milk Production Increase Movement) และการลงนามบันทึกความเข้าใจ (MoU) ระหว่างสหกรณ์ในหมู่บ้าน (Koperasi Unit Desa: KUD) ผู้รวบรวมน้ำนมและโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปนม ณ อาคาร Graha Maslahat เมือง Pasuruan จ.ชวาตะวันออก โดยได้เปิดเผยถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการเสริมสร้างความยั่งยืนในการผลิตน้ำนมและการเลี้ยงโคนมในประเทศ โดยมีเป้าหมายให้ภาคอุตสาหกรรมแปรรูปนมในประเทศดูดซับน้ำนมจากเกษตรกรท้องถิ่นก่อนการพิจารณานำเข้าจากต่างประเทศ รัฐบาลมีความพยายามที่จะลดการพึ่งพาการนำเข้านมและสร้างเสถียรภาพตลาดภายในประเทศ ข้อตกลงครั้งนี้เป็นการร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรมและเกษตรกรในการผลิตน้ำนมที่มีคุณภาพ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยรัฐบาลขอให้เกษตรกรรักษาคุณภาพน้ำนมเพื่อให้สามารถเพิ่มปริมาณการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการที่สูงขึ้น การร่วมมือในครั้งนี้ถือเป็นจุดเริ่มต้นในการฟื้นฟูอุตสาหกรรมน้ำนมในอินโดนีเซีย ซึ่งกระทรวงเกษตรโดยกรมปศุสัตว์จะให้การอบรมและแนะแนวทางในการผลิตเพื่อรักษาคุณภาพน้ำนมอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลมั่นใจว่าผลผลิตน้ำนมจะเพิ่มขึ้นตามความต้องการในอนาคต

นอกจากนี้ รมว. Amran ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า รัฐบาลมีแผนแก้ไขกฎระเบียบประธานาธิบดี (Perpres) เกี่ยวกับนโยบายการนำเข้าโคนม เพื่อให้โคนมที่นำเข้าสามารถกระจายไปยังเกษตรกรในท้องถิ่นโดยตรง และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงเพื่อเพิ่มการผลิต ข้อผูกพันในการดูดซับ (Absorption obligation) น้ำนมจากเกษตรกรท้องถิ่นเคยถูกยกเลิกในช่วงวิกฤตการณ์การเงินในเอเชียปี 2540 – 2541 ภายใต้การแทรกแซงจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund: IMF) ซึ่งส่งเสริมการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจและเปิดช่องทางให้มีการนำเข้าน้ำนมเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การพึ่งพานำเข้าน้ำนมเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 40 ในปลายทศวรรษ 1990 เป็นร้อยละ 80 ซึ่งปัจจุบัน รมว. Amran เน้นย้ำว่า นโยบายใหม่นี้จะมุ่งลดการนำเข้าน้ำนมอย่างค่อยเป็นค่อยไป และเพิ่มการผลิตในประเทศ คาดว่าจะกระตุ้นอุตสาหกรรมแปรรูปนมและช่วยเสริมสร้างอุตสาหกรรมเลี้ยงโคนมในอินโดนีเซีย ควบคู่ไปกับการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรท้องถิ่น

ที่มา: กระทรวงเกษตร วันที่ 14 พฤศจิกายน 2567

KKP เปิดตัวนวัตกรรมการอบแห้งสาหร่ายทะเล เพิ่มคุณภาพการแปรรูป

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดตัวเทคโนโลยีการอบแห้งสาหร่ายทะเลซึ่งเป็นนวัตกรรมใหม่ที่ใช้ระบบเรือนกระจกและเครื่องอบแห้งแบบหมุน (Greenhouse System and Rotary Dryer Machine) ในพื้นที่ Silvofishery เมือง Maros จ.สุลาเวสีใต้ โดยเป็นส่วนหนึ่งของโครงการหมู่บ้านประมงอัจฉริยะ (Smart Fisheries Village: SFV) ที่พัฒนาโดยศูนย์ปฏิบัติการเครื่องจักรกลการแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมง (Fishery Product Processing Mechanization Research Workshop: LRMPHP) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยรักษาคุณภาพและยืดอายุการเก็บรักษาของผลผลิตจากชุมชนชายฝั่ง โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน นาย I Nyoman Radiarta หัวหน้าหน่วยงานฝึกอบรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านกิจการทางทะเลและประมง (Head of the Fisheries and Marine Human Resources Development and Training Agency: BPPSDM KP) กล่าวถึงความสำคัญของความร่วมมือระหว่างหน่วยปฏิบัติการทางเทคนิค (Technical Implementation Units: UPT) ในการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมที่ช่วยสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของชุมชนชายฝั่งเทคโนโลยีการอบแห้งสาหร่ายทะเลนี้เป็นแนวทางที่ประสิทธิภาพสำหรับชุมชนท้องถิ่นที่พึ่งพาภาคการประมงในการดำรงชีวิต

ตั้งแต่ปี 2567 ศูนย์ปฏิบัติการ LRMPHP รับผิดชอบในการนำเทคโนโลยีเครื่องจักรในการแปรรูปมาใช้สนับสนุนการดำเนินงานของ UPT ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายหลักในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของ LRMPHP เพื่อออกแบบและพัฒนาอุปกรณ์การแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมงที่สามารถรองรับกิจกรรมต่างๆ ของ SFV ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นาง Kartika Winta Aprilia หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการ LRMPHP อธิบายเพิ่มเติมว่า เครื่องอบแห้งแบบหมุนจะใช้ในกระบวนการอบแห้งและระบบเรือนกระจกจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอบแห้งสาหร่ายทะเลเครื่องมือทั้งสองนี้ถูกออกแบบมาสำหรับการใช้งานในชุมชนชายฝั่งที่พึ่งพาภาคประมงในการดำรงชีวิต และจะถูกนำมาใช้ครั้งแรกที่พื้นที่ Wanamina เมือง Maros จ.สุลาเวสีใต้ การเลือกพื้นที่นี้เป็นตัวอย่างเกิดจากผลการสำรวจความต้องการในภาคสนาม และการประเมินความพร้อมทางเทคโนโลยีของ LRMPHP

นาย Indra Jaya Asaad หัวหน้าศูนย์วิจัยการแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์ประมง (BRPBAP3) เขต Maros กล่าวว่า ผลิตภัณฑ์สาหร่ายเป็นแหล่งรายได้สำคัญสำหรับชุมชน และเป็นผลิตภัณฑ์หลักของ SFV Wanamina อย่างไรก็ตาม การผลิตสาหร่ายทะเลด้วยวิธีการอบแห้งแบบดั้งเดิมที่พึ่งพาสภาพอากาศมักจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพและอายุการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ ด้วยความช่วยเหลือจากหน่วยปฏิบัติการ LRMPHP โดยการใช้เทคโนโลยีระบบเรือนกระจกและเครื่องอบแห้งแบบหมุน คาดว่า จะช่วยยกระดับคุณภาพของสาหร่ายทะเลและทำให้กระบวนการอบแห้งมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถผลิตสาหร่ายทะเลที่สะอาดและมีคุณภาพสูง เหมาะสำหรับชุมชนผู้เพาะเลี้ยงสาหร่ายที่ประสบปัญหาในการอบแห้งในช่วงฤดูฝน การเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลิตภัณฑ์คาดว่าจะส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่นและสนับสนุนพื้นที่ Wanamina ให้กลายเป็นโครงการที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในอนาคต ระบบเรือนกระจกและเครื่องอบแห้งแบบหมุนนี้คาดว่าจะถูกนำไปใช้ในพื้นที่ชายฝั่งอื่นๆ ทัวอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของ KKP ในการส่งเสริมเศรษฐกิจสีน้ำเงิน

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 15 พฤศจิกายน 2567

อินโดนีเซียปรับภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นร้อยละ 12 เริ่ม 1 มกราคม 2568 ติดอันดับสูงสุดในอาเซียน

เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2567 นาง Sri Mulyani Indrawati รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ยืนยันในที่ประชุมร่วมกับคณะกรรมการชุดที่ 11 สมาชิกแทนราษฎรอินโดนีเซียว่า อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (Taxes Value Added: PPN) จะปรับขึ้นเป็นร้อยละ 12 โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568 เป็นต้นไป พร้อมระบุว่าจะมีการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายการปรับอัตราภาษีให้ประชาชนได้รับทราบอย่างชัดเจน การปรับอัตราภาษีในครั้งนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อภาคส่วนสำคัญ เช่น การศึกษา สุขภาพ และสินค้าพื้นฐาน เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นไปอย่างสมดุล

การปรับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของอินโดนีเซียเป็นร้อยละ 12 จะทำให้อินโดนีเซียมีอัตราภาษีสูงสุดในภูมิภาคอาเซียนเท่ากับฟิลิปปินส์ ขณะที่สิงคโปร์กำหนดอัตราภาษีสินค้าและบริการ (Goods and Services Tax: GST) ที่ร้อยละ 9 และประเทศไทยปรับลดอัตราภาษีจากร้อยละ 10 เหลือร้อยละ 7 สำหรับประเทศอื่นๆ ในอาเซียน ติมอร์ตะวันออกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มที่ร้อยละ 2.5 สำหรับสินค้านำเข้าและร้อยละ 5 สำหรับบริการ ส่วนเมียนมาไม่มีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด ข้อมูลจาก PricewaterhouseCoopers (PwC) ชี้ให้เห็นว่า อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่ร้อยละ 12 ของอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ถือเป็นอัตราภาษีที่สูงที่สุดในอาเซียน

ผลการวิจัยของ BISNIS Coils รายงานว่า การปรับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของอินโดนีเซียจากร้อยละ 11 เป็นร้อยละ 12 ในปี 2568 ทำให้อินโดนีเซียมีอัตราภาษีสูงกว่าหลายประเทศในเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และออสเตรเลียที่กำหนดอัตราภาษีไว้ที่ร้อยละ 10 ขณะที่สวีเดนและแคนาดา กำหนดอัตราภาษีที่ร้อยละ 7.7 และร้อยละ 5 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลจากองค์การความร่วมมือและการพัฒนาเศรษฐกิจ (Organisation for Economic Co-operation and Development: OECD) ระบุว่า อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยในประเทศสมาชิก OECD ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2565 อยู่ที่ร้อยละ 19.2 ซึ่งยังคงสูงกว่าอินโดนีเซีย ทั้งนี้ แผนการปรับเพิ่มอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของรัฐบาลอินโดนีเซียได้รับการตอบรับในเชิงลบจากกลุ่มผู้ประกอบการ โดยนาย Bob Azam ประธานฝ่ายแรงงานของสมาคมนายจ้างอินโดนีเซีย (Employment Department of the Indonesian Employers Association: APINDO) แสดงความกังวลว่า การเพิ่มขึ้นของภาษีอาจส่งผลกระทบต่อกำลังซื้อและยอดขายของธุรกิจ ซึ่งหากตลาดตอบสนองในทางลบ อาจทำให้รายได้จากภาษีลดลงและเศรษฐกิจซบเซาเนื่องจากผู้บริโภคชะลอการใช้จ่าย นอกจากนี้ ยังคาดหวังให้รัฐบาลชี้แจงนโยบายนี้อย่างละเอียดเพื่อให้ประชาชนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

ที่มา: kumparanBISNIS วันที่ 15 พฤศจิกายน 2567

* หมายเหตุ *

- คณะกรรมาธิการชุดที่ 11 ของสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย (Dewan Perwakilan Rakyat: DPR) หรือ Komisi XI เป็นหนึ่งในคณะกรรมาธิการที่มีหน้าที่กำกับดูแลด้านการเงิน การคลัง การธนาคาร ภาษี และการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการพิจารณางบประมาณของรัฐบาลและนโยบายทางการเงินที่สำคัญ เช่น การปรับภาษี การพัฒนาเศรษฐกิจ และการดำเนินนโยบายที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการเงินของประเทศในระยะยาว

KKP เดินหน้าเปิดตลาดใหม่! ส่งออกอาหารสัตว์น้ำและพ่อแม่พันธุ์กุ้งทะเลสู่บรูไน

เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2567 นาย Budi Sulistiyo อธิบดีกรมเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (PDSPKP) กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า KKP โดยบริษัท PT. Suri Tani Pemuka จากเมือง Pura Jakarta จังหวัดชวาตะวันตก ได้ดำเนินการส่งออกผลิตภัณฑ์จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (Aquaculture products) มูลค่า 1,660 ล้านบาท ไปยังบรูไนดารุสซาลาม ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์อาหารกุ้ง 42 ตัน ลูกพันธุ์กุ้ง (Seeds) จำนวน 8 ล้านตัว และพ่อแม่พันธุ์กุ้งทะเล (Marine shrimp broodstock) จำนวน 400 ตัว ถือเป็นก้าวสำคัญในการเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มและขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของอินโดนีเซียในตลาดโลก ผลิตภัณฑ์อาหารกุ้งที่ส่งออกในครั้งนี้เป็นผลจากการเพิ่มประสิทธิภาพของวัตถุดิบในประเทศและการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับภาคการประมงของอินโดนีเซียอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลให้สามารถแข่งขันได้ทั้งด้านคุณภาพ ความยั่งยืน และประสิทธิภาพการผลิต อีกทั้งการจัดหาสัตว์น้ำคุณภาพไม่เพียงแต่สนับสนุนการเพาะเลี้ยงภายในประเทศเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำ เช่น การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากการประมง ซึ่งจะช่วยขยายประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยรวมทั้งในด้านการค้าและการลงทุน

นาย Budi ยืนยันว่า รัฐบาลอินโดนีเซียจะให้การสนับสนุนการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงอย่างต่อเนื่อง โดยการกำหนดกฎระเบียบและสร้างพันธมิตรทางการค้าระหว่างประเทศ รวมถึงการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำ ด้วยนโยบายที่มุ่งเน้นการส่งเสริมนวัตกรรม ประสิทธิภาพการผลิต และความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ Sahat Pangabean หัวหน้าหน่วยงานกักกันอินโดนีเซีย (Indonesian Quarantine Agency: Barantin) กล่าวย้ำว่า Barantin พร้อมสนับสนุนการดำเนินการส่งออกให้ราบรื่น ลดความซับซ้อนของกระบวนการที่จุดนำเข้า-ส่งออก เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ นาย Jonny Susanto ผู้อำนวยการบริษัท PT. Suri Tani Pemuka ได้แสดงความภาคภูมิใจที่การส่งออกครั้งแรกนี้เป็นก้าวสำคัญในการขยายตลาดต่างประเทศ และเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างอินโดนีเซียและบรูไนดารุสซาลาม

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 18 พฤศจิกายน 2567

กระทรวงเกษตรมหักรำลัอง USDEC อบรมเกษตรกรรรายย่อยเพิ่มประชากรโคนม

เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2567 นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) ได้เปิดเผยหลังการประชุมหารือร่างบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MoU) โครงการการศึกษาสำหรับเกษตรกรรายย่อย (Small-scale breeder education programs) ว่ากระทรวงเกษตรให้การสนับสนุนต่อแผนการจัดฝึกอบรมของสภาส่งออกผลิตภัณฑ์นมแห่งสหรัฐอเมริกา (U.S. Dairy Export Council: USDEC) อย่างเต็มที่ และขอให้ขยายขอบเขตความร่วมมือให้ครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายมากขึ้น พร้อมแนะนำให้ USDEC สร้างความร่วมมืออย่างเป็นทางการกับมหาวิทยาลัย เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรโบกอร์ (Bogor Agricultural University: IPB) เพื่อเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินโครงการ ทั้งนี้ ได้เน้นย้ำให้การอบรมดังกล่าวเริ่มดำเนินการโดยเร็วและมุ่งเน้นผลลัพธ์ในระยะสั้น โดยออกแบบหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะเชิงเทคนิคของเกษตรกรรายย่อย เพื่อสนับสนุนความพยายามของรัฐบาลในการเพิ่มจำนวนโคนมภายในประเทศ อีกทั้งยังส่งเสริมให้เกษตรกรมีโอกาสเชื่อมต่อนักลงทุนที่มีศักยภาพ ซึ่งขณะนี้มียกลงทุนชาวอเมริกันบางรายแสดงความพร้อมที่จะสนับสนุนโครงการนำเข้าโคนมมายังอินโดนีเซีย

นาง Shawna Morris รองประธานบริหาร USDEC กล่าวแสดงความขอบคุณกระทรวงเกษตรที่ให้การสนับสนุนการฝึกอบรม “โครงการการศึกษาสำหรับเกษตรกรรายย่อย” รวมถึงคำแนะนำในการร่วมมือกับมหาวิทยาลัย โดยหวังว่าจะได้ร่วมงานกับกระทรวงเกษตรอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน ศาสตราจารย์ Epi Taufik ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากมหาวิทยาลัย IPB ชื่นชมข้อริเริ่มนี้ โดยระบุว่า การฝึกอบรมในโครงการดังกล่าวจะช่วยเสริมศักยภาพเกษตรกรรายย่อยในการพัฒนาคุณภาพการผลิตนม นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรยืนยันว่าความร่วมมือดังกล่าวจะไม่จำกัดเพียงระยะสั้น แต่คาดว่าจะพัฒนาไปสู่ความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ในระยะยาว ซึ่งจะเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับภาคปศุสัตว์ของอินโดนีเซียและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรรายย่อย ทั้งนี้ USDEC เป็นหน่วยงานด้านการส่งออกของสหรัฐอเมริกาที่ดำเนินงานในด้านผลิตภัณฑ์นม ชีส ไอศกรีม และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้ง USDEC ยังมุ่งมั่นด้านการศึกษา การฝึกอบรมเกษตรกรรายย่อย และการพัฒนาหลักสูตรการเกษตร การทำงานร่วมกันนี้คาดว่าจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อภาคปศุสัตว์ ในอินโดนีเซีย

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ วันที่ 19 พฤศจิกายน 2567

ผู้เชี่ยวชาญร่วมเสวนา! IRC 2024 ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมยางให้ยั่งยืน

การประชุม International Rubber Conference (IRC) 2024 ที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 19-21 พฤศจิกายน 2567 ณ เมืองยอกยาคาร์ตา มีผู้เชี่ยวชาญและเกี่ยวข้องจากอุตสาหกรรมยางธรรมชาติจากประเทศต่างๆ ทั่วโลกกว่า 250 คน อาทิ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ ศรีลังกา ไต้หวัน ฮ่องกง จีน อินเดีย กัมพูชา เมียนมาร์ ญี่ปุ่น และฝรั่งเศส โดยที่ประชุมได้หารือเกี่ยวกับความยั่งยืนของอุตสาหกรรมยางธรรมชาติ ซึ่งปัจจุบันกำลังเผชิญกับความท้าทายหลายประการที่อาจคุกคามความยั่งยืนในอนาคต เช่น ราคายางที่ต่ำตลอดระยะเวลากว่า 10 ปี ส่งผลให้เกษตรกรหลายรายละทิ้งสวนยางหรือเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่นๆ รวมถึงการระบาดของโรคใบร่วงยางพาราชนิดใหม่ (เชื้อรา Pestalotiopsis sp.) ที่ทำให้ผลผลิตลดลงถึงร้อยละ 40 นับตั้งแต่ปี 2561 เป็นต้นมา โดยนาย Seri Dato' Aziz Abdul Kadir เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยและพัฒนายางธรรมชาติระหว่างประเทศ (International Rubber Research Development Board: IRRDB) ได้กล่าวถึงความท้าทายเหล่านี้และเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการหาทางแก้ไขร่วมกันเพื่อให้สามารถรักษาความยั่งยืนของอุตสาหกรรม

การประชุมในปีนี้อาจจัดขึ้นภายใต้หัวข้อ "Embracing Circular Thinking: New paradigm for Sustainable Natural Rubber Industry" มุ่งเน้นการหารือในประเด็นสำคัญเกี่ยวกับอุตสาหกรรมยางธรรมชาติ เช่น การผลิตอย่างยั่งยืน การเพิ่มผลผลิต การปกป้องพืชจากโรคต่างๆ การพัฒนาเทคโนโลยีการแปรรูป และการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมเศรษฐกิจ การประชุมครั้งนี้จัดขึ้นร่วมกันระหว่าง Research Center for Rubber Technology, IRRDB และ JICA เพื่อค้นหาและพัฒนาแนวทางที่ช่วยส่งเสริมความยั่งยืนของอุตสาหกรรมยางธรรมชาติ นาย Iman Yani Harahap ผู้อำนวยการบริษัท PT. Riset Perkebunan Nusantara (RPN) กล่าวถึงบทบาทสำคัญของอุตสาหกรรมยางธรรมชาติในเศรษฐกิจอินโดนีเซีย โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทบนเกาะสุมาตรา ซาว่า และกาลิมันตัน ซึ่งส่งผลต่อการดำรงชีวิตกว่า 2.1 ล้านครัวเรือน นอกจากนี้ การส่งออกยางธรรมชาติสร้างรายได้จากต่างประเทศถึง 1,760 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2563 แต่ต้องยอมรับว่าอุตสาหกรรมยางในอินโดนีเซียยังไม่สามารถดำเนินงานได้เต็มประสิทธิภาพ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ปริมาณการผลิตลดลงถึงร้อยละ 3.6 ต่อปี และมีบริษัทมากกว่า 50 แห่ง ในอุตสาหกรรมยางได้หยุดดำเนินการเนื่องจากขาดแคลนวัตถุดิบ อย่างไรก็ตาม นาย Iman เชื่อว่าความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ ผ่านการประชุม IRC 2024 จะเป็นการสร้างรากฐานที่มั่นคง หาทางออกและการแก้ไขปัญหาที่อุตสาหกรรมยางกำลังเผชิญ ทั้งในอินโดนีเซียและทั่วโลก

PRABOWO เรียกร้องร่วมแก้ปัญหาความอดอยากในที่ประชุมสุดยอด G20

กระทรวงเกษตรพร้อมจัดตั้งหน่วยงานพิเศษสนับสนุนการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร

ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ได้เชิญชวนประเทศสมาชิก G20 ร่วมมือกันสร้างความมั่นคงทางอาหาร เพื่อเป็นมาตรการร่วมในการลดอัตราความยากจนและความอดอยากทั่วโลก โดยเน้นย้ำว่าภาคอาหารเป็นภาคส่วนเชิงยุทธศาสตร์ที่มีศักยภาพในการสร้างคุณประโยชน์อย่างยั่งยืนสำหรับอนาคตของชาติ รัฐบาลอินโดนีเซียกำลังเร่งดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารภายใน 4 ปี และตั้งเป้าที่จะมีส่วนร่วมในพันธมิตรระดับโลกเพื่อต่อต้านความยากจนและความอดอยากได้อีก 5 ปี นอกจากนี้ ในการประชุมร่วมกับกลุ่มนักธุรกิจอินโดนีเซีย-บราซิล ประธานาธิบดีได้เรียกร้องให้ทุกฝ่ายร่วมมือกันเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งเน้นย้ำถึงความสำคัญของโครงการอาหารโภชนาการฟรีสำหรับเด็กอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล โดยได้ศึกษาความสำเร็จของโครงการลักษณะเดียวกันจากบราซิล เพื่อนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของอินโดนีเซียต่อไป

อย่างไรก็ตาม ประธานาธิบดี Prabowo ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาภาคการเกษตร โดยเฉพาะการดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่ปลูกข้าวและการเพิ่มประสิทธิภาพพื้นที่ชุ่มน้ำ เพื่อเร่งบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารอย่างยั่งยืน ขณะที่ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ได้ตอบสนองด้วยมาตรการที่เป็นรูปธรรม โดยการจัดตั้งหน่วยงานพิเศษเพื่อสนับสนุนการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร (Food Self-Sufficiency Brigade) หน่วยงานดังกล่าวเป็นกลุ่มทำงานข้ามภาคส่วน (Inter-sectoral) ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากกองทัพอินโดนีเซีย (TNI) และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Polri) รวมถึงการมีส่วนร่วมของเกษตรกรรุ่นใหม่หลายพันคน โดยหน่วยงานนี้มีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลและสนับสนุนการดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่ปลูกข้าวและการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน (Oplah) อย่างใกล้ชิด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านความมั่นคงทางอาหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รณว. Amran แสดงความมุ่งมั่นที่จะบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารภายในระยะเวลา 4 ปี โดยพิจารณาจากความสำเร็จก่อนหน้านี้ของอินโดนีเซียในการบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านอาหารในปี 2560 ปี 2561 ปี 2562 และปี 2564 พร้อมทั้งได้รับรางวัล Agricola Medal เป็นเกียรติยศ ขณะนี้ กระทรวงเกษตรกำลังเร่งดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่ปลูกข้าวใหม่ มีเป้าหมายขยายพื้นที่เกษตรกรรม 1 ล้านเฮกตาร์ในเขต Merauke อีกทั้งยังมีโครงการลักษณะเดียวกันที่ดำเนินการอยู่ในจ.กาลิมันตันกลาง และ จ.สุมาตราใต้ เพื่อสนับสนุนเป้าหมายด้านความมั่นคงทางอาหารอย่างเป็นรูปธรรม ด้วยขั้นตอนเชิงกลยุทธ์เหล่านี้ อินโดนีเซียจะไม่เพียงแต่บรรลุถึงความพอเพียงด้านอาหารเท่านั้น แต่ยังสามารถกลายเป็นผู้เล่นหลักในความพยายามระดับโลกในการเอาชนะความหิวโหยและความยากจนอีกด้วย

ที่มา: กระทรวงเกษตร วันที่ 20 พฤศจิกายน 2567

หมายเหตุ

Agricola Medal เป็นรางวัลที่มอบให้แก่บุคคลหรือองค์กรที่มีผลงานยอดเยี่ยมในด้านการเกษตร ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการส่งเสริมเทคโนโลยีทางการเกษตร การปรับปรุงการผลิตการเกษตร และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน รางวัลนี้มีชื่อเสียงในวงการเกษตรศาสตร์และการวิจัยทางการเกษตร โดยมักมอบให้แก่ผู้ที่มีความสำคัญในการสร้างนวัตกรรมที่ช่วยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร หรือช่วยพัฒนาทักษะและเทคโนโลยีที่สามารถตอบสนองต่อปัญหาทางการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ต่อยอดอุตสาหกรรมปลายน้ำ: พลิกโฉมการส่งออก เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าใหม่ให้เศรษฐกิจชาติ!

เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2567 ในงานเผยแพร่ผลการศึกษากลับมาเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมของชาว ประจำปี 2567 (Dissemination of Agricultural Downstreaming Study Results of Java 2024) จัดขึ้นที่เมืองสุราบายา จ.ชวาตะวันออก ผู้เชี่ยวชาญได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการพัฒนาภาคการเกษตร เช่น กุ้ง สาหร่าย ปลาทูน่า และข้าว ซึ่งเป็นสินค้าที่มีความต้องการส่งออกสูง การปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตและการส่งออกเป็นสิ่งจำเป็นในการเพิ่มศักยภาพของสินค้าเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด Prof. Dr. Sahara ผู้อำนวยการบริหารสถาบันการผลิตและความยั่งยืนทางการเกษตรเขตร้อนของอินโดนีเซีย (Indonesian Tropical Agricultural Productivity and Sustainability: ITAPS) ระบุว่าสินค้าเหล่านี้จัดอยู่ใน "ควอดแรนต์ที่หนึ่ง" (Quadrant One) หมายถึงสินค้ามีความสำคัญสูง แต่จำเป็นต้องปรับปรุงประสิทธิภาพในการส่งออกให้ดียิ่งขึ้น แม้ว่าจะมีศักยภาพในการส่งออกที่ดี แต่ยังไม่สามารถบรรลุศักยภาพสูงสุดได้ ขณะเดียวกัน สินค้าอื่นๆ เช่น หัวหอม พริก และปลาน้ำจืด ถูกจัดให้อยู่ใน "ควอดแรนต์ที่สอง" (Quadrant Two) ซึ่งมีประสิทธิภาพการส่งออกสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกัน แต่ยังคงต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมในด้านความพยายามในการส่งออกและการพัฒนาศักยภาพ

กิจกรรมนี้ได้รับการริเริ่มโดยธนาคารแห่งอินโดนีเซีย จ.ชวาตะวันออก โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจที่มีชื่อเสียงเข้าร่วมงาน อาทิ Prof. Dr. Sahara, Mr. Mohammad Subehan, Dr. Santoso และ Mr. Maximilan T. Tutuarima มีการอภิปรายในหัวข้อ "กลยุทธ์การดำเนินกิจการปลายน้ำด้านการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มและความมั่นคงอาหารในชวา" ซึ่งได้รับเลือกเพื่อเสริมสร้างบทบาทของภาคเกษตรกรรมในการสนับสนุนเศรษฐกิจในภูมิภาค Prof. Dr. Sahara กล่าวว่า การดำเนินกิจการปลายน้ำสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร โดยปัจจัยสำคัญอยู่ที่การแปรรูปผลผลิตให้ตรงกับความต้องการของตลาดโลก นอกจากนี้ กลยุทธ์นี้ยังมีความสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารภายในประเทศ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการในภาคการเกษตร การดำเนินกิจการปลายน้ำยังเป็นขั้นตอนเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญในการผลักดันการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและทั่วถึงในจังหวัดชวา โดยธนาคารแห่งอินโดนีเซีย จ.ชวาตะวันออกหวังว่าการจัดกิจกรรมในครั้งนี้จะนำไปสู่การใช้นโยบายท้องถิ่น เป้าหมายหลักคือการเพิ่มความเป็นอยู่ที่ดีของเกษตรกรและการแข่งขันของผลิตภัณฑ์จากจังหวัดชวาในตลาดโลก พร้อมเชื่อมั่นว่าการบริหารจัดการสินค้าคุณภาพจะเปิดโอกาสการลงทุนในอนาคต และเป็นการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและความมั่นคงด้านอาหารในระดับประเทศอย่างยั่งยืน

ที่มา: rri.co.id วันที่ 20 พฤศจิกายน 2567

หมายเหตุ

การประเมินในแต่ละ Quadrant:

- Quadrant One: สินค้าที่มีความสำคัญสูงสุดในแง่ของการพัฒนา (เช่น สินค้าที่มีศักยภาพในการขยายตัว แต่ต้องการการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น ประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป หรือการส่งออก)
- Quadrant Two: สินค้าที่มีทั้งความสำคัญสูงและการพัฒนาที่ดีแล้ว
- Quadrant Three: สินค้าที่ต้องได้รับการสนับสนุนเพิ่มเติมในด้านการผลิตและการตลาด
- Quadrant Four: สินค้าที่อาจต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติมในด้านความสำคัญแม้ว่าจะมีประสิทธิภาพในการผลิตสูง

ซึ่งการจัดประเภทลักษณะนี้จะช่วยให้สามารถวางแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสินค้าที่อยู่ใน Quadrant One และ Quadrant Two เป็นหลัก

กระทรวงเกษตรขับเคลื่อนโครงการ MANIS สู่ความสำเร็จการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลแห่งชาติ!

ในพิธีเปิดโครงการเร่งรัดการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลของประเทศ (Acceleration of National Sugar Self-Sufficiency Program) และการเปิดตัวโครงการ MANIS มุ่งสู่การพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลแห่งชาติ (Towards National Sugar Self-Sufficiency) ณ โรงงานน้ำตาล PG. Jatiroto อำเภอ Lumajang จังหวัดชวตวันออก นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหารกล่าวถึงการบรรลุเป้าหมายความมั่นคงทางอาหารในระยะเวลายั่งยืนตั้งเป้าหมายเดิมไว้ที่ 4 ปี หรือภายในปี 2571 แต่หากมีความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างจริงจังโดยไม่มีข้อขัดแย้งหรือผลประโยชน์ส่วนตัว พร้อมการทำงานที่มีประสิทธิภาพ เชื่อมั่นว่าเป้าหมายนี้จะสามารถบรรลุได้ภายใน 3 ปี โดยจะเร่งกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตและมูลค่าการผลิต ซึ่งจะกระตุ้นให้เกษตรกรขยายการปลูกและได้รับผลตอบแทนอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ที่ดินและทรัพยากรที่มีอยู่ โดยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาปรับใช้ในการผลิตเพื่อผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

ขณะที่นาย Mohammad Abdul Ghani กรรมการผู้จัดการใหญ่ของ PTPN III Holding ได้รายงานผลสำเร็จของบริษัทในปีนี สามารถทำยอดการซื้อขายได้ถึง 1 ล้านล้านรูเปียห์ และมีกำไรประมาณ 600,000 ล้านรูเปียห์ ซึ่งเป็นผลจากการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากรัฐบาล กระทรวงรัฐวิสาหกิจ และกระทรวงเกษตร และ PTPN III Holding ได้ตั้งเป้าหมายที่จะบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลสำหรับการบริโภคภายในปี 2571 และจะร่วมมือกับกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลา 4 ปี มุ่งเน้นการพัฒนาและเสริมสร้างระบบนิเวศการปลูกอ้อยผ่านโครงการ MAKMUR ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการจัดการปุ๋ยและทุน รวมถึงการเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพของอ้อยของเกษตรกร นอกจากนี้ ได้ร่วมมือกับกรมการเพาะปลูก (Directorate General of Plantations) ในการส่งเสริมให้เยาวชนมีบทบาทในอุตสาหกรรมอ้อยในฐานะผู้ประกอบการ ซึ่งได้รับความสนใจจากเยาวชนจำนวนมาก ทั้งนี้ นาย Ghani ยังได้แสดงความขอบคุณต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและอธิบดีกรมการเพาะปลูกสำหรับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง และหวังว่าจะสามารถขยายความร่วมมือในอนาคต โดยเฉพาะการยกระดับผลผลิตอ้อยของเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

นาย Heru Tri Widarto รักษาการอธิบดีกรมการเพาะปลูก ได้เชิญชวนทั้งภาครัฐและเอกชน ร่วมมือกันอย่างจริงจังในการเร่งรัดโครงการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลสำหรับการบริโภค เพื่อบรรลุเป้าหมายภายในปี 2571 โดยในอนาคตรัฐบาลจะดำเนินหลายโครงการที่มุ่งเน้น การเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพการผลิตอ้อย รวมถึงการยกระดับคุณภาพน้ำตาล โดยการ ตั้งเป้าหมายผลผลิตอ้อยขั้นต่ำที่ 80 ตันต่อเฮกตาร์ และผลตอบแทนร้อยละ 8 นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้เชิญชวนทุกบริษัทร่วมเสริมสร้างความร่วมมือด้านน้ำตาลของประเทศ ผ่านการดำเนินการตามกลยุทธ์ต่างๆ เช่น การเสริมสร้างระบบนิเวศของอ้อยในชุมชน การพัฒนาพื้นที่ภายใต้สิทธิการใช้ที่ดิน (Hak Guna Usaha: HGU) ของ PTPN ด้วยการใช้ เครื่องจักรและเทคโนโลยีดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพ การขยายพื้นที่ปลูกโดยการแปลง พื้นที่ป่าและพื้นที่แห้ง (Dry field) รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของโรงงาน น้ำตาล กิจกรรมดังกล่าวเป็นหนึ่งในความพยายามตามแนวทางของนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ซึ่งมีเป้าหมายว่าในปี 2571 อินโดนีเซียจะสามารถ บรรลุการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลสำหรับการบริโภค และในปี 2573 จะบรรลุการพึ่งพาตนเอง ทางด้านน้ำตาลทั้งสำหรับการบริโภคและอุตสาหกรรม

ที่มา: กระทรวงเกษตร วันที่ 20 พฤศจิกายน 2567

หมายเหตุ:

โครงการ MAKMUR (Masyarakat Makmur) เป็นโครงการที่มุ่งเน้นการสนับสนุนเกษตรกร ในอินโดนีเซีย โดยเฉพาะในการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและการเพิ่มผลผลิตใน ภาคเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน โดยมีเป้าหมายหลักในการช่วยเหลือเกษตรกรในด้านการจัดหาทุน การปรับปรุงเทคโนโลยีการเกษตร การเสริมสร้างระบบการจัดการผลผลิต รวมทั้งการพัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมเกษตรในประเทศ ในส่วนของโครงการ MAKMUR ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกอ้อยนั้น จะเน้นการพัฒนาและเสริมสร้างระบบนิเวศการปลูกอ้อย โดยให้การสนับสนุนในการจัดหาปุ๋ย การให้ทุน รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีและเพิ่มผลผลิต ให้กับเกษตรกรที่ปลูกอ้อยและพืชเศรษฐกิจอื่นๆ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ

ราคายางพืนตัว ชาวสวนยางยิ้มได้อีกครั้ง

เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2567 นาย Heru Tri Widarto รักษาการอธิบดีกรมการเพาะปลูก (Directorate General of Plantations) เปิดเผยว่า ราคายางกำลังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในตลาดญี่ปุ่น ทำสถิติสูงสุดในรอบ 13 ปี นับตั้งแต่ปี 2554 ซึ่งส่งผลดีต่ออินโดนีเซียในฐานะหนึ่งในผู้ผลิตยางพารารายใหญ่ที่สุดของโลก โดยเฉพาะชาวสวนยางในพื้นที่หลัก เช่น สุมาตราใต้ จัมบี และกาลิมันตันใต้ ที่ได้รับประโยชน์จากราคายางที่สูงขึ้นทั้งในระดับผู้ปลูกและผู้รวบรวม ทำให้ชาวสวนยางสามารถมีรายได้เพิ่มและได้รับผลตอบแทนที่ดีขึ้นในช่วงปลายปี 2567 นอกจากนี้รัฐบาลยังคงมุ่งมั่นในการส่งเสริมความพร้อมของวัตถุดิบยางและรักษาคุณภาพการผลิตเพื่อป้องกันผลกระทบต่อราคายางในช่วงที่ความต้องการสูงและวัตถุดิบมีจำกัด ซึ่งจะช่วยให้ชาวสวนยางที่มีสต็อกยางแปรรูป/ยางก้อน (Bahan Olahan Karet: BOKAR) สามารถขายได้ในราคาที่ดี และเพิ่มรายได้อย่างต่อเนื่องในช่วงปลายปี 2567

ล่าสุด นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย ได้สั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งส่งเสริมการผลิตและผลผลิตของสินค้าเกษตร โดยมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือระหว่างเกษตรกรและอุตสาหกรรมแปรรูปผ่านการเสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กรเกษตรกรร่วมกับอุตสาหกรรมแปรรูป และการนำเทคโนโลยีหรือระบบดิจิทัลมาใช้ในการเก็บข้อมูลการเกษตร เพื่อปรับปรุงการจัดการด้านการปลูกพืชสวนในระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กรมการเพาะปลูกได้ร่วมมือกับหลายฝ่ายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมยางพาราของอินโดนีเซียตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ มุ่งเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพของเกษตรกรสวนยาง เช่น การส่งเสริมการปลูกยางพาราอย่างยั่งยืน การควบคุมการระบาดของโรคใบร่วงยางพาราชนิดใหม่ และการดูแลรักษาผลผลิตให้ได้อย่างพาราที่มีคุณภาพตรงตามมาตรฐานตลาด

(หน้าต่อไป)

อย่างไรก็ตาม นาย Heru ได้ย้ำถึงความสำคัญของความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมกับองค์กรเกษตรกรยางพารา เพื่อให้สามารถติดตามแหล่งที่มาของวัตถุดิบได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งยืนยันว่า การสร้างความร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วนเป็นสิ่งจำเป็นในการขยายตลาดและการเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออก การเพิ่มผลผลิตและคุณภาพยางพาราจะช่วยให้ราคายางมีความมั่นคงและกระตุ้นให้เกษตรกรมีแรงจูงใจในการปลูกยางอย่างต่อเนื่อง โดยขอให้เกษตรกรรักษาคุณภาพการผลิตของตนอย่างจริงจัง เพราะผลลัพธ์ที่ดีจะตามมาและราคาจะปรับตัวดีขึ้นตามไปด้วย หากยางมีคุณภาพดี ก็จะได้รับพิจารณาและมีโอกาสรักษาราคาที่ดีได้อย่างต่อเนื่อง การทำงานร่วมกันระหว่างนักวิจัย เกษตรกร หน่วยงานท้องถิ่น บริษัท และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

ขณะที่เกษตรกรชาวสวนยางควรให้ความสำคัญกับคุณภาพของยางแปรรูป/ยางก้อน เพื่อให้สามารถได้รับการรับประกันราคาที่ดีและการเข้าถึงตลาดที่ยั่งยืนจากอุตสาหกรรม นาย Heru กล่าวเพิ่มเติมว่า รัฐบาลยังคงให้การสนับสนุนและคาดหวังให้หน่วยงานท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการฝึกอบรมและพัฒนาคุณภาพให้เกษตรกรสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและรักษามาตรฐานคุณภาพ นอกจากนี้ ได้กล่าวถึงแนวโน้มการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคายางที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรมีแรงจูงใจในการเก็บน้ำยางเพิ่มขึ้น โดยอธิบายถึงปัจจัยหลายประการที่ส่งผลต่อราคายาง เช่น สภาพอากาศ การลดลงของปริมาณการผลิตจากไทย อินโดนีเซีย และเวียดนาม อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ราคาน้ำมันโลก และปัจจัยภายนอกอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อราคายางในตลาดโลก รัฐบาลอินโดนีเซียหวังว่าแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของราคายางนี้จะนำไปสู่การตั้งจุดสมดุลใหม่ของราคายาง ที่เกษตรกรผู้ปลูกยางจะได้รับราคาที่เป็นธรรมและยั่งยืน

ในด้านการดำเนินนโยบายยางพารา รัฐบาลยืนยันจะติดตามและสนับสนุนการดำเนินการอย่างครอบคลุม รวมถึงการปรึกษาหารือและหาทางออกในการค้าระหว่างประเทศ ผ่านสภายางสามฝ่ายระหว่างประเทศ (International Tripartite Rubber Council: ITRC) และสมาคมผู้ผลิตยางธรรมชาติแห่งเอเชีย (Asian Natural Rubber Producers' Consortium: ANRPC) เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดและส่งเสริมความยั่งยืนของอุตสาหกรรมยางพาราในระดับโลก

ที่มา: กระทรวงเกษตร วันที่ 25 พฤศจิกายน 2567

KKP ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงทูน่าด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง ยกระดับเศรษฐกิจชาวประมง

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ดำเนินการตามกลยุทธ์ในการส่งเสริมการบริหารจัดการปลาทูน่าในฐานะสินค้าประมงหลักของประเทศ มุ่งหวังให้เกิดความยั่งยืนในทรัพยากรทางทะเลและยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวประมงและชุมชนชายฝั่ง โดยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงปลาทูน่า (Tuna farming cages) นาย Lotharia Latif อธิบดีกรมจับสัตว์น้ำกล่าวว่า เทคโนโลยีด้านการประมงมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในหลายประเทศ และอินโดนีเซียไม่สามารถล้าหลังจากการพัฒนาเหล่านี้ได้ การนำเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องมาใช้จะส่งผลให้ชาวประมงท้องถิ่นสามารถได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยตรง

หนึ่งในนวัตกรรมที่ KKP อยู่ระหว่างการทดสอบคือการร่วมมือกับกรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในการพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงปลาทูน่าในกรงลอยน้ำ ซึ่งประสบความสำเร็จในหลายประเทศ เช่น ตุรกี โดยมีรูปแบบการจับปลาทูน่าขนาดเล็กจากธรรมชาติมาเลี้ยงจนเติบโตในกรงลอยน้ำ ประเทศที่พัฒนาแล้วได้เพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำผ่านความพยายามหลากหลายรูปแบบ ไม่เพียงแต่การจับสัตว์น้ำเท่านั้น แต่ยังเป็นการรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรสัตว์น้ำและยกระดับความเป็นอยู่ของชาวประมง อินโดนีเซียต้องเป็นส่วนหนึ่งของความก้าวหน้านี้ การทดสอบดังกล่าวดำเนินการในโซนที่ 2 ซึ่งครอบคลุมพื้นที่เขตจัดการประมง WPPNRI 716 และ 717 โดยมีศูนย์กลางที่เมือง Biak และในขณะนี้บริษัทที่สนใจพัฒนาเทคโนโลยีดังกล่าวได้ยื่นขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจการประมง (Fisheries Business License: SIUP) ตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้ว

นอกจากนี้ นาย Latif ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า การเพาะเลี้ยงทูน่ายังคงเป็นเรื่องใหม่ในอินโดนีเซีย ซึ่งการอนุญาตให้เรือประมงที่นำเข้ามาจากประเทศที่มีประสบการณ์ในด้านนี้เข้ามาปฏิบัติการ จะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง โดยปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆ เช่น กฎหมายการสร้างงาน กฎระเบียบของรัฐบาล และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องในกระบวนการดังกล่าว บทบาทการของผู้ประกอบการท้องถิ่นยังคงมีความสำคัญอย่างยิ่ง การนำเข้าเรือประมงจะได้รับอนุญาตหากเป็นไปตามข้อกำหนด เช่น เรือประมงต้องชั่งธงอินโดนีเซียและเป็นเจ้าของโดยองค์กรที่มีการจดทะเบียนในอินโดนีเซีย นอกจากนี้ การลงทุนจากต่างประเทศที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนด โดยการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนจะต้องประสานงานกับกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงคมนาคม

ปัจจุบันเรือประมง KM Berlian Biru 01 ได้เดินทางถึงอินโดนีเซียแล้วและกำลังอยู่ในขั้นตอนการดำเนินเอกสารต่างๆ เช่น หนังสือรับรองเรือประมง (Fishing Vessel Book: BKP) ใบรับรองความพร้อมการใช้งานเรือประมง (Fishing Vessel Seaworthiness Certificate: SKKP) และใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง หลังจากเสร็จสิ้นขั้นตอนทางการเอกสารแล้ว เรือประมงจะเริ่มปฏิบัติการในพื้นที่ Biak และ Sorong โดยการเพาะเลี้ยงทูน่าจะไม่เพียงแต่เพิ่มผลผลิตเท่านั้น แต่ยังคำนึงถึงความยั่งยืนด้วยเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศทางทะเลและสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ๆ ให้แก่ชาวประมงและผู้ประกอบการท้องถิ่น

นอกจากนี้ การเพาะเลี้ยงทูน่าไม่เพียงแต่จะช่วยเพิ่มผลผลิตทางการประมง แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการรักษาความยั่งยืน ด้วยการใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยดูแลระบบนิเวศทางทะเลให้มีความสมดุล และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ๆ สำหรับชาวประมงและผู้ประกอบการท้องถิ่น การพัฒนาอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงทูน่าถือเป็นก้าวสำคัญที่จะทำให้อินโดนีเซียกลายเป็นผู้นำระดับโลกในภาคการประมงได้อย่างมั่นคง ทั้งนี้ นาย Latif กล่าวว่า หากผู้ใดมีข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง สามารถติดต่อสอบถามข้อมูลได้โดยตรงกับ KKP และเน้นย้ำถึงความสำคัญของการหลีกเลี่ยงการเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือข่าวปลอม (hoax) ซึ่งอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสังคม และนำไปสู่การฝ่าฝืนกฎหมายหรือการกระทำที่ผิดกฎหมาย

ก่อนหน้านี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง กล่าวว่าการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นกุญแจสำคัญในการรักษาความยั่งยืน และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าประมง โดยการเพาะเลี้ยงทูน่าและการจัดหาสมรรถนะของเรือประมงถือเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการยกระดับขีดความสามารถของอุตสาหกรรมประมงอินโดนีเซียในตลาดโลก ซึ่งโครงการนี้ไม่เพียงแต่สร้างงานและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ แต่ยังเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการท้องถิ่นมีบทบาทมากขึ้นในห่วงโซ่อุปทานของภาคการประมง อีกทั้งยังดำเนินการโดยคำนึงถึงแนวทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเน้นการเสริมสร้างศักยภาพให้กับชาวประมงพื้นบ้าน เพื่อให้พวกเขาได้มีส่วนร่วมของการแก้ปัญหาระยะยาวในภาคการประมง

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 26 พฤศจิกายน 2567

หมายเหตุ:

KM Berlian Biru 01 คือเรือประมงที่ถูกนำเข้ามาในประเทศอินโดนีเซียเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงทูน่า โดยเฉพาะในโครงการการทำฟาร์มทูน่าในกรงลอยน้ำ (tuna farming cages) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่กำลังได้รับการทดลองในอินโดนีเซีย

กระทรวงเกษตรฯ! นำเข้าโคเนื้อ ต้องนำเข้าโคแม่พันธุ์ไม่น้อยกว่า 3%

กระทรวงเกษตรได้ยืนยันข้อกำหนดให้ผู้ประกอบการในธุรกิจปศุสัตว์ต้องนำเข้าโคแม่พันธุ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของจำนวนโคเนื้อที่นำเข้า ข้อกำหนดนี้มีผลบังคับใช้หลังจากการยกเลิกมาตรการโควิด-19 ตามคำสั่งประธานาธิบดี ฉบับที่ 17 ปี 2023 ซึ่งประกาศให้การระบาดสิ้นสุดตั้งแต่วันที่ 21 มิถุนายน 2566 นาย Imron Suandy ผู้อำนวยการด้านสุขภาพสัตว์กล่าวว่า ข้อกำหนดนี้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงเกษตร ฉบับที่ 15 ปี 2021 ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการดำเนินการและมาตรฐานผลิตภัณฑ์สำหรับการออกใบอนุญาตธุรกิจภาคการเกษตรตามหลักการประเมินความเสี่ยง โดยมีเป้าหมายในการสนับสนุนการเพิ่มประชากรโคแม่พันธุ์ ทั้งประเภทเนื้อและนม เพื่อสนับสนุนโครงการอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการและการตีมนม

นาย Imron เน้นย้ำว่าผู้ประกอบการต้องรายงานผลการดำเนินการตามข้อกำหนดนี้อย่างสม่ำเสมอเพื่อความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ อีกทั้งจะต้องดำเนินการฉีดวัคซีนป้องกันโรคสำคัญ เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย (Foot and Mouth Disease: FMD) และโรค Lumpy Skin Disease (LSD) รวมถึงการส่งเสริมการใช้มาตรการป้องกันโรคในฟาร์ม การฉีดวัคซีนไม่เพียงแต่สำหรับสัตว์ในฟาร์มเท่านั้น แต่ยังแนะนำให้ฉีดในประชากรสัตว์ในพื้นที่รัศมี 3 กิโลเมตรรอบฟาร์มเพื่อความปลอดภัยของสังคม

นโยบายนี้มีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างประชากรโคแม่พันธุ์ในอินโดนีเซีย เพิ่มการผลิตภายในประเทศ และสนับสนุนความมั่นคงทางอาหารของชาติ นอกจากนี้ การฉีดวัคซีนยังช่วยป้องกันการระบาดของโรคที่อาจส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมปศุสัตว์ในประเทศ กระทรวงเกษตรมั่นใจว่าด้วยการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและการตรวจสอบที่เข้มงวด นโยบายนี้จะเสริมสร้างระบบนิเวศของอุตสาหกรรมปศุสัตว์ในประเทศและให้ผลประโยชน์ในระยะยาวแก่ภาคปศุสัตว์ของอินโดนีเซีย

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ วันที่ 26 พฤศจิกายน 2567

รมว. ประสานงานด้านอาหารมั่นใจ ปีหน้าลดการนำเข้าข้าว

เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2567 ภายหลังการประชุมภายในที่ทำเนียบประธานาธิบดีกรุงจาการ์ตา นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหาร (Coordinating Minister for Food Affairs) เปิดเผยว่า ในปี 2568 อินโดนีเซียจะไม่พึ่งพาการนำเข้าข้าวในปริมาณมาก เนื่องจากสต็อกข้าวในประเทศยังคงเพียงพอ และการผลิตข้าวในปี 2568 คาดว่าจะสูงถึง 32 (3.2 รีเปล่าเคะ) ไร่เคะ 3.2 ไมใช่ 32 ล้านตัน พื้มดพื้มพ์ตักจุดนะคะ ขอโทษด้วยนะคะ การประเมินนี้อ้างอิงจากสต็อกข้าวของหน่วยงาน Bulog ซึ่งคาดว่าจะมีข้าวประมาณ 2 ล้านตัน ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 ขณะที่ปริมาณข้าวในตลาดหลักมีมากกว่า 6 ล้านตัน ทำให้สต็อกข้าวรวมในประเทศมีมากถึง 8 ล้านตัน ซึ่งคาดว่าจะป็นระดับสต็อกข้าวที่สูงที่สุดในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา

นอกจากนี้ การประชุมครั้งนี้ยังได้หารือเกี่ยวกับการกระจายปุ๋ย โดยรัฐบาลมีแผนปรับลดระยะเวลาในการกระจายปุ๋ยให้สั้นลง ซึ่งจะถูกกำหนดภายใต้ระเบียบข้อบังคับของประธานาธิบดี (Perpres) การกระจายปุ๋ยจะดำเนินการโดยตรงจากกระทรวงเกษตรไปยังบริษัทปุ๋ยอินโดนีเซีย (Pupuk Indonesia) ซึ่งรับผิดชอบในการผลิตและจำหน่ายปุ๋ยในประเทศ จากนั้นบริษัทปุ๋ยจะส่งต่อไปยังสมาคมเกษตรกร (Gabungan Kelompok Tani: Gapoktan) หรือผู้ค้าปุ๋ย เพื่อให้การกระจายปุ๋ยมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ที่มา: Kompas วันที่ 26 พฤศจิกายน 2567